

Mind a tanfolyam mind a konferencia programját meghatározták a napindító áhítatok és az esti vesperák. Ezek igehirdetői szolgálatát *Frankó Máttyás*, tatai lelkész végezte. A csütörtök esti vesperán pedig *D. Szebik Imre*, elnök-püspök szolgált prédikációval.

A tanfolyam tizenhat és a konferencia huszonötöt meghaladó számú résztvevője megerősítette, hogy az ehhez hasonló továbbképzésre, találkozásra és eszmecserére a jövőben is szükség és igény van.

Ecsedi Zsuzsának az Evangelikus Életben megjelent beszámolója nyomán

Elhúnyt id. Fasang Árpád

Ez év április 9-én búcsúztunk el id. Fasang Árpádtól, a sokunk által tisztelt, szeretett egyházzenesztől. Noha pedagógusként tartották számon, egész élete folyamán izig-vérig evangélikus egyházzenesz volt. 1931-től orosházi kántortanító, 1941-től tíz éven át a sarvasi evangélikus tanítóképző intézetben működött. 1950-ben az egyházi iskolák államosítása következtében —Szarvastól minél távolabb— Sopronba helyezték, ott a zeneiskola zeneelmélet-tanára lett, és tanított a tanítónőképző intézetben is. 1953-tól a győri zeneművészeti szak-középiskola igazgatója, 1954 és 1958 között minisztériumi osztály-, majd főosztályvezető. 1958-tól nyugdíjba vonulásáig a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola igazgatója.

Számos kompozíciója, tankönyve, főiskolai jegyzete, tanulmánya jelent meg. Magasfokú állami elismerését a kitüntetések sora bizonyítja. A legutóbb elnyert kitüntetését, az Eötvös-díjat 1997-ben vehette kézbe.

Noha eltiltották az egyházi tevékenységtől, egy pillanatig sem feledkezett meg hitéről, egyházáról. Ott segített, ahol csak tudott. Az egyházi elnyomás legnehezebb évében, 1950-ben, amikor megürültek a templomok orgonapadjai, jelentkezett az akkor még Sopronban működő teológiánkon, és hozott egy néhány lapból álló sokszorosítványt, egy harmóniumiskolát, amivel legrövidebben el lehetett jutni az első billentyű leütésétől a négyszólamú koráljátékig. Akkoriban ezzel kezdtük el a teológián a harmóniumoktatást, és ebből tanítottunk a kántortanfolyamokon. Ezt a néhány lapos, 32 gyakorlatot tartalmazó harmóniumiskolát Fasang Árpád 1960-ban további korálfeldolgozásokkal egészítette ki, ez lett a Koráliskola I. című kiadvány. A mű a szerző világi állása miatt több kiadásban neve feltüntetése nélkül jelent meg.

Amikor nyugdíjba vonulása után felkértük, vegyen részt az új énekeskönyv és korálkönyv szerkesztésében, azt örömmel vállalta. Így vallott erről: „Mint az eke elé fogott harci paripa, ha trombitaszót hall, elkezd vágtnázi az ekével, úgy jöttem a hívásra. Végre újra egyházzenesz lehetek.” Ha pedig megkérdezték tőle, tulajdonképpen kicsoda ő az egyházzenei életben, pedagógus, zeneszerző vagy karvezető, magáról ezt mondta: „egyházzenei mindenés”. Valóban ez volt. Zeneszerzői táalentumát sokoldalúan fordította egyháza javára.

Amikor az országban lendületben volt az evangélizáció —maga is e mozgalom hatására jutott hitre—, sokak kezében ott volt egy kis füzet, az Énekem az Úr. Fasang Árpád ezekhez az énekekhez írt korálkönyvet 1941-ben. A Karénekeskönyv köteteiben korálfeldolgozásait, az Evangélikus Korálkönyvben harmonizálásait őrizzük. Tervezte még a Koráliskola kibővítését, ennek sok korált feldolgozó vaskos gyűjteménye azonban már csak kéziratban maradt ránk.

Ki volt id. Fasang Árpád? Ki így, ki úgy határozhatja meg életének legfontosabb működési területét. A mi emlékezetünk szerint egyházzenes volt. A végső szót kegyelmesen ítélő Urunk fogja azonban kimondani. Talán így: te az enyém voltál.

Trajtler Gábor

Zenés szolgálatok a szombathelyi gyülekezetben

A szombathelyi gyülekezetben április 11-én, nagyszerdán 18 órakor nagyheti vesperát énekeltek a gyülekezeti énekkar közreműködésével, nagycsütörtökön a celldömölki ifjúság adott elő passiót az istentisztelet keretében. Az énekkar az

április 8-i, virágvasárnapi, április 15-i húsvéti istentiszteleten működött közre. Hasonló szolgálatokra készült a szombathelyi kórus Cantate vasárnap, május 13-án és Pünkösöd vasárnap, június 3-án.

Deák téri orgonazenés áhítatok 2000–2002-ben

A Deák téri orgonazenés áhítatok sorozata tizenhat évvel ezelőtt indult. Műsorpolitikánk célkitűzése az volt, hogy ezeken az alkalmakon a gazdag orgonairódalomból merített változatos és igényes összeállítások hangozzanak el. Ezt a jeles bel- és külföldi előadók megvalósították. Másik szándékunk volt, hogy a főváros szívében álló templom hangszere mellé olyan fiatalok is leülhessenek, akik diplomakoncertjük előtt, vagy közvetlen utána álltak. Ezzel kívántuk segíteni előadói pályafutásuk első lépéseit.

E szándékoktól jóval karakteresebb elvek alakították ki az utolsó évek műsorát. A 2000. esztendő jelentős eseménye egyrészt a magyar államalapítás millenniuma, másrészt pedig Johann Sebastian Bach halálának 250. évfordulója. Ezért ez évben művészeink kérésünkre úgy válogatták a műveket, hogy műsoruk egyik felében Bach-kompozíciók, másik felében pedig magyar szerzők orgonadarabjai szólaljanak meg. Erre a feladatra elsősorban evangélikus orgonaművészeinket kértük fel. Álljon itt nevük: *Finta Gergely, Kiss Mariann, Pál Diana, Roth Márton, Wulf Herbert, Zászkaliczky Tamás*.

Már 2000-ben felvetődött azonban egy tisztán Bach-sorozat megvalósításának a gondolata. Saj-

nos a későn érkezett ajánlat idején már készen volt a fent említett évi program. Így 2001-re és 2002. első felére került Bach összes orgonaművének előadása. A nagy feladatot *Király Csaba* vállalta, aki Budapesten a Deák téri orgonát tartja a Bach-művek interpretációjára a legalkalmasabbnak. Különben is a Deák téri Bach-hét és a Luthéria előadásai is mind Bach-hoz kötődnek. Ezzel az orgonaszorozattal a templom zenei karaktere csak erősödik.

Eleinte többek fenntartással éltek, hogy a tizenöt Bach-hangverseny a közönség számára egysíkú lesz. Vagy hogy az eddig megszokott öt-negyed órás áhítatok helyett a két órát megközelítő alkalom túl fárasztó. A tapasztalatok minden aggályoskodás ellen szólnak. Az eddigi három alkalommal a templom megtelt. A hosszú programokat, az igehirdetést és a liturgikus keretet a hallgatóság nemcsak hogy nagy türelemmel figyelte, hanem megilletődött csendben hallgatta végig. Örömmel tapasztaltuk meg, hogy Bach művészeete erősebb és hatóbb, mint azt feltételeztük. És a szíveket nyitja a hangzó ige felé. Látva a hallgatóságot —a gyülekezetet— a cikk írójának ez a benyomása.

Trajtler Gábor